

CHÉMIA

Otočila kľúčom a vyzliekla sa. Keď si dala dole podprsenku, z ľavého košíčka vypadlo niekoľko vypchávkov a zvinuté ponožky.

Stále nemohla zniesť ten pohľad. Jedno bolo vyvinuté možno až príliš, druhé takmer nebolo. Zo skúseností z dievčenských šatní a z internetu vedela, že málokto rá ich má presne rovnako veľké. Dve identické prsia na svete neexistujú. Ale išlo o mieru. U nej bol rozdiel príliš veľký. Na mieste

lavého prsníka bol iba nevelký výstupok korunovaný svetlou ružovou škvrnou, ktorá podčiarkovala celkový dojem: nepodarok. Pripomínal hrudník žien po mastektómii a tie podľa nej obvykle so sexuálnym životom skoncovali. Ona s ním poriadne ani nezačala. Ani pushupka nestačila, aby sa vytvoril dojem rovnakosti. Vkladala si do nej rôzne vypchávk, niekedy aj ponožky. Zvinuté do seba vedeli zdvihnúť objem o celé číslo.

Možno by ešte prežila, keby zhasli svetlo, vyzliekla by si len nohavice a rýchlo by do nej vnikol. Ale predstava dlhej pomalej predohry ju desila. Díval by sa na ňu, pomaly by prechádzal dlaňou po jej tele, zastal by na nepodarku a venoval mu malý povzbudivý božtek. Neprežila by to.

Rýchlo sa znovu obliekla. Podprsenku bude musieť mať aj v noci pod pyžamom, aby vyzerala normálne. Robila to tak vždy, keď musela spať na izbe s inými ľuďmi.

Ale čo ak by to prežila. Vybavila si, aké mal teplé dlane. Keď sa jeho prsty na nej roztvárali, akoby ležala pod lúčmi slnka.

Vyšla z kúpeľne. Usmiali sa na seba.

Keď na sekundu prestala riešiť, aká je odpudivá, uvedomila si, ako ju odpudzuje on.

„Čo je? Deje sa niečo?“ opýtal sa.

Jeho hlas podfarbený strachom pôsobil takmer žensky.

„Daj tie posteľe naspäť,“ povedala.

„Prečo, Zojka?“ posadil sa a ustrnul.

Mohla povedať pravdu. Ale vyslovila len jej časť:

„Nepriťahuješ ma. Nefunguje medzi nami chémia.“

„To sa veľmi mylíš. Chémia funguje vždy!“ vyprskol.

Exaktné vzorce chemických reakcií a zákonitosti mikrosвета mu teraz pripadali ako to jediné, čo držalo svet kopke. Samozrejme, nevysvetliteľná príťažlivosť, efemérne

city, kompatibilita podľa znamení a romantická láska naozaj nefungovali a pomaly to všetko začínal nenávidieť.

Odtiahol si posteľ na pôvodné miesto. Mal chuť zaliezť pod ňu. Učupiť sa do posledného kútika ako myš a tam do rána čušať. S chuťou zjesť kúsok syra v nastraženej pasci a na vrchole gastronomického orgazmu odovzdane zomrieť. Viac pôžitkov ho už v živote nečakalo.